

mele ja mõistuse, iħho ja ħinge, ello ja seisuse ni ħirmsal wiisil ärrarikkub.

Wiin teeb waeſeks. — Kes wõib neid kerjajaid Mailmas kofkoarmata, kes omma warra ning peatoidust on kurja winalakkumiseġa ärraraisanud, ja ħulgumad nüüd üħhest kofħast teise — nago mustlased — leiba palluma tühja kõħho sisse. Sest wina janno wõttab tõ isso ärra, et jodiko jõud lõppeb enne aego otsa, nenda, et kui ta parrast ka tahħaks tõõd tehħa, agga wärrisewad käd ja nõdrafslainud jallad ei suda ennam jõudsaste tõle ħakkata.

Mõnni jälle ütleb: „Mis imme sanna on se, et wiin peab iħhorammo kassinamaks wõtma? — Kui minna ħästi wina rūpan, siis on mul kolme mehħe ram kã: kes tulleb, se saab!“ —

Kui inimene pallawas sojas tõwmes jamsimas, siis on temmal ka ram, et kolm meest ei sa tedda wodis finnipetud, waid ta põrrotab neid wasto seina, ja joseb uksest

wälja kũlma kätte: — agga parrast, kui se tuio saab mõda lainud, siis on temma ka jälle ni alwatud, et ta ei sa kãt egga jalga ligutatud.

Wiin tõstab rido. Olled sa teed kãies kuulnud, kuidas mõnnikord keif kõrtsi-tubba agga kõllab, kui joobnud mehħed farwopiddi kissewad, senni kui nad wimaks keif otsego surnud kõrtsi pengi al pitkali maas! —

Olled sa ommas kũllas näinud, kuidas joobnud mees omma naest peksab ja omma lapsi lõħħub, üks kisse ja kãrrin! — On se ristirahwa abbiello, woi on se paggana meeste ħãbbiello? —

Wiin aiab maia põllema. Joobnud mees lãħħeb pero tullega kambri, tulli ħakkab takkude kũlge, seãlt üles lae palki, ikka üles õllekattukse sisse, ja õse lõõb taewas punnaseks, et tefãia ütleb: „Oh Jummal, se on tullekahjo!“ — Agga teisel hommikul on tũħħahunnik jãrrele jãnud, ja silmawessi peãle! —